

kunde finde sig særdeles besværet. Men derimod var den Control, som Cancelliet havde paataget sig med en Mængde Jdeicommiss-Capitaler, som tildeels vare udsatte i smaa Summer, som idelig bleve omsatte, meget besværlig, og det forekommer mig, at den maa blive endnu mere bebyrdende for Justitsministeriet. Naar det blev en egentlig Bestyrrelse, som Justitsministeriet skulde have med slige Capitaler, saa blev det langt fra saa besværligt, som naar det blev et Tilsyn, hvad der vist er Udvalgets Mening. Thi dersom Justitsministeriet modtog samtlige Summer og gjorde dem frugtbringende i store Masser, enten ved at indsætte dem i den kongelige Kasse, hvis de der kunde modtages, eller ved at anbringe samlede Summer i større Eiendomme, saa blev Byrden langt mindre, end naar Capitalen var fordeelt mellem en stor Masse af Eiendomme. Men tværtimod forekommer det mig, at naar Justitsministeren skal bebyrdes med dette Tilsyn, saa gjør man bedre i at sige i almindelige Udtryk, at Justitsministeren skal udøve dette Tilsyn, og overlade til ham selv, hvorledes dette vedbørlig kan udføres, end at give en saadan Regel, som er foreskreven i § 3. Der er ikke meget, ja som det forekommer mig saa godt som Intet, vundet for Kjøberens af Eiendommen, ved at han kan faae sit Skjøde strax thinglæst, naar det dog ingen Værd skal kunne have for bagefter, naar en Erklæring kommer fra Justitsministeriet om, at Kjøbesummen er berigtiget. Han bliver endogsaa derved bebyrdet med en Udgift, som han ellers kunde undgaae; thi for det Første lader han læse Skjødet, som faaer Paategning om Mangel paa tilstrækkelig Hjemmel, hvorfor naturligtvis bliver at betale med det anordnede Gebyr; derefter kommer Attesten, den skal læses og derfor ogsaa erlægges Gebyr, og saa skal han skaffe den forrige Paategning udslettet af sit Skjøde og derfor atter erlægge Gebyr. Justitsministeriet faaer langtfra heller ikke derved nogen formindsket Byrde; thi Justitsministeren kan ikke udstede den Attest, der tales om, før han har gennemgaaet Skjødet og de Dplysninger,

der følge med Skjødet, for at vide, at Skjødet er overeensstemmende med den approberede Plan, og at den ikke indeholder nogen Bestemmelse, som derimod kan være, stridende; og dernæst skal Justitsministeriet ogsaa forstyre sig om, at Kjøbesummen er berigtiget, være sig ved udstedte Panteobligationer eller constant Udbetaling. Jeg maa derhos bemærke at det nok ikke er ganske fyldestgjørende at give en Attest for at Kjøbesummen er berigtiget; Attesten maa ogsaa omhandle, at Kjøbet selv er overeensstemmende med Planen, ikke blot at den accorderede Kjøbesum er berigtiget, men ogsaa at den er hjemlet i Planen. Den naturlige Maade at afgjøre det paa vilde være at indsende saavel Skjøde som Panteobligation til Justitsministeriet, og derhos, forsaavidt Kjøbesummen ikke bliver dækket ved Panteobligationen, Beløbet indsendes eller Beviser for at det var indbetalt paa et eller andet Sted i Dereensstemmelse med det Samtykke, som var givet af Justitsministeriet, og at saa Justitsministeren paategnede Skjødet, at der Intet var imod dets Læsning at erindre, og Panteobligationen, at der ikke maatte disponeres over samme uden Justitsministerens Samtykke, uden hvilket den hverken kunde kvitteres, transporteres eller pantsattes. Disse og flere Forholdsregler vilde være fornødne efter Forslaget, og det vilde meget let afgjøres paa eengang; men jeg indseer meget godt, at der kunde være saadanne særegne Omstændigheder, hvori det ikke kunde synes at have nogen Nytte at lade sit Skjøde læse strax; men jeg troer, at der er heller ikke det Allermindste i veien for det, saafremt man blot udtrykkelig i almindelige Udtryk siger, at ethvert Kjøb saavel som Bestyrrelsen af Kjøbesummen skulde staae under Justitsministeriets Tilsyn. Deraf fulgte, at hvis Kjøberens vilde lade sit Skjøde læse, førend det Hele var berigtiget, hvilket rigtignok vilde være et yderst sjældent Tilfælde, saa kan han faae en saadan Paategning, som han, naar han forholder sig efter Forslaget, ogsaa vil faae.